

Dimonis pujen

Per Eloi A el dj., 08/01/2009 - 09:00

Òscar Briz

-

Asincronia

Lletra original

Tot és pols que s'endú el vent quan desapareixem
Quan el final es prop deixem darrere un munt de fem
Tu te'n recordes com solíem seure i observar
Vivíem sense preocupar-nos
Fins que es va complicar
Dimonis puguen Des de l'infern
Puguen i t'emboliquen
Si no estàs ben despert
L'home que abandonà els seu somnis
Ara es veu condemnat
Mira endarrere amb amargor
I no troba qui culpar
Moltes vegades no s'hi sap
Com eixir endavant
Però tindre llàstima d'un mateix
És un petit pecat
Dimonis puguen Des de l'infern
Puguen i t'emboliquen
Si no estàs ben despert
Dimonis que et compliquen cada invent
Són milers i es multipliquen com la gent
Et posaran a prova els condemnats
En el moment menys esperat
Tu te'n recordes com solíem seure i observar
Vivíem sense preocupar-nos
Fins que es va complicar
Dimonis puguen Des de l'infern
Puguen i t'emboliquen
Si no estàs ben despert

Lletra traduïda

No m'enredis!

En la tradició espiritual bíblica, el diable és presentat com aquell qui enganya, el pare de la mentira. No és d'estranyar doncs el ressentiment, la enveja, el fer-se mala sang i l'egoïsmes són sinònims de tancar-se en un mateix i els propis interessos, deixant de banda als altres i a Déu. A voltes aquests dimonis no són més que projeccions socials, ens demanen "ser algú" si tenim cotxe, anar al gimnàs, ser famosos, una casa o segona residència... quan, de fet, ja som algú en tant que criatures, sers vinguts a l'existència per amor, pura gratuïtat. Viure amb autenticitat, des de l'amor, demana estar atents, a no deixar-nos embolicar per aquests desitjos, així ho diu la carta de Pere: **"Sigueu sobris, vetlleu! El vostre adversari, el diable, rugint com un lleó, ronda cercant qui engolir."** (1Pe 5, 8) Tots ens autoenganyem, ens fem un embolic... quins són aquests somnis que t'alienen? En què creus que t'enganyes? Quina actitud pròpia et priva de viure amb autenticitat? Demana llum per veure i deslligar aquests embolics personals. Com a dinàmica de grup podem fer previament un joc o taller sobre nusos o jugar al "twister"-enredos.

No el va enredar

Aleshores l'Esperit va conduir Jesús al desert perquè el diable el temptés. Jesús dejunà quaranta dies i quaranta nits, i al final tenia fam. El temptador se li acostà i li digué: Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans. Però ell li va respondre: L'Esclusura diu: L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu. Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el posa dalt de tot del temple i li diu: Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix. Diu l'Esclusura: Donarà ordre als seus àngels, i et duran a les palmes de les mans perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres. Jesús li contestà: També diu l'Esclusura: No temptis el Senyor, el teu Déu. Després el diable se l'enduu dalt d'una muntanya molt alta, li mostra tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: Et donaré tot això si et prosternes i m'adores. Li diu Jesús: Vés-te'n, Satanàs! Diu l'Esclusura: Adora el Senyor, el teu Déu, dóna culte a ell tot sol. Llavors el diable el va deixar, i vingueren uns àngels i el servien.
